

PENTRU NĂPĂSTUIȚII SOARTEI

CONT NR. 45.11.04.2-C.E.C. SIBIU

Sinistrați fără case
și C.E.C.-uri neonorate

Vizitatorii străini continuă să filmze și să fotografieze clădirile și casele distruse în timpul Revoluției din Sibiu. Proprietarii acestora continuă însă să doarmă pe lăru, prietenii și chiar în subsoluri. Ei au toate sansele ca și în această iarnă să fie lipiți de propriile case și de bunurile strict necesare. Am

uitat cum repede de soarta acestor sinistrați ai Revoluției. Disperați, oamenii în eauză, majoritatea în vîrstă, ne-au rugat să-i sprijinim, făcind publice problemele cu care se confruntă.

D-na GLADCA MARIA, str. Al. Ioan Cuza nr. 1: "Înainte și în timpul revoluției eram la fiul meu la Brașov. Acolo am primit și veste că nu mai am la ce să mă întoarcă în Sibiu. Casa a ars cu tot ce agonișește viață. De ce ni se pun atîtea piedici și săntem purtați pe drumuri? Nu ne ajung necazurile noastre... Guvernul și nu mai știu eu cine își bat joc de noi. Am ajuns la capătul puterilor. Sântem în stare de orice dacă nici acum nu vom fi ajutați. Cetățenii să se rezolve odată problema fondurilor pentru reparații".

D-l BORDEANU, B-dul V. Milea nr. 16: "Sînt un sinistrat total, nimic nu am putut recupera. În acum două săptămâni am dormit pe jos. Cu chiul cu vîi am reușit să-mi cumpăr un dormitor. Nu avem o masă, scaune, așa că mîncăm în picioare. De lenjerie, plăpumă etc. ce să mai vorbesc".

D-na DRAGOMIR MARIA, str. Al. Ioan Cuza, nr. 1: "Sântem amărății și victimele Revoluției. Opinia publică ne privește ca pe niște teroriști. Or, Procuratura s-a edificat complet asupra cazului nostru. Cert este un lucru: am ajuns niște cerșetori. Stăm la rude, nu avem mobilă, haine, lenjerie. După Revoluție am rămas cu ce aveam pe noi. Cei care au stat în case I.L.L. au primit alte aparta-

Liberalizare sălbatică?

Am prezentat într-un editorial recent câteva argumente în favoarea liberalizării prețurilor, acțiune pe care Guvernul și-a propus să o demareze începînd cu 1 noiembrie 1990. Spuneam atunci că o astfel de acțiune este inevitabilă pentru deblocarea mecanismelor economiei naționale și reprezintă o condiție esențială pentru succesul reformei.

Au ajuns, însă, la noi informații cum că producătorii, profitând de "lumină verde" dată de Guvern, pregătesc o adevărată "revoluție" în domeniul prețurilor, acestea urmînd să crească brusc de aproximativ 4-5 ori. Încercînd să aflăm bazele de calcul avute în vedere, unii dintre noi conducători ne-au vorbit cu nonșalanță — cu aceeași nonșalanță cu care ne țineau lecții despre superioritatea economiei politice marxiste —, ne-au vorbit deci despre virtuțile capitalismului. Ca să vezi și să nu crezi...

Nici chiar așa, domnilor Liberalizarea compleată a prețurilor, componentă a aşa-zisului "laissez faire", a caracterizat capitalismul secolului XIX, unde legea junglei era supremă, și nicidecum nu poate fi aplicată — fără

EDITORIALUL ZILEI

riscuri enorme — în societatea românească a anului 1990 și nici măcar în oricare societate democratică a Europei de astăzi.

Deci, ce ar însemna liberalizarea fără control a prețurilor? În primul rînd, o scumpire de nesuportat a vieții, populația urmînd să fie aruncată în cea mai mare mizerie. Ni se spune că această perioadă va fi scurtă, dar cine poate garanta acest lucru? Si chiar și așa, poate acest popor sărăcit pînă la ultima consecință să suporte o scumpire, așa cum spuneam, de 4-5 ori a bunurilor de consum? Cine poate da,

să zicem, 1500—2000 de lei pe o pereche de pantofi? Probabil un ministru sau un parlamentar, dar un muncitor sau un pensionar nicidecum.

Si atunci ce-i de făcut? În primul rînd, înainte de a păși senini spre catastrofă, membrii Guvernului trebuie să scoată puțin nașul din carte și să ia pulsul societății românești, să cunoască felul absolut uman în care se zbate cetățeanul de rînd — cel care 1-a votat cu încredere la 20 mai — pentru a supraviețui. În al doilea rînd, să se facă liberalizarea prețurilor, dar cu măsură și treptat, nelăsînd această acțiune la discreția oricărui individ — fie el și director de fabrică care deține monopolul unui produs — care, în speranța unei viitoare privatizări, va fixa prețurile după bu-nul lui plac.

Iar în al treilea rînd, să nu se uite că orice tulburări sociale majore pot arunca România în brațele unei dictaturi, care orice nuanță ar avea tot dicta-tură râmîne!

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVL

nr. 234

Miercuri,

24 octombrie

1990

4 pagini

1 leu

Gîlceava guvernului cu presa

Guvernul a desființat departamentul pentru comunicări de masă și funcția de secretar de stat, sef al acestui departament. Hotărîrea survine, de fapt, după ce "Tineretul liber" a publicat stenograma unei audiențe a reprezentanților săi la domnul Sîrbu care a folosit un limbaj suburban și a luat o atitudine protector umilitoare față de ziariști.

Același comunicat anunță înființarea departamentului pentru informații publice subordonat direct ministrului asistent al primului ministru pentru reformă și relații cu publicul. "Noua organizare este aptă să înlăture toate

suspiciunile și să ateste faptul că guvernul vrea să informeze corect opinia publică asupra politicilor sale, iar nu să încearcă manipularea sau controlul mass-mediei." Convingător, nu-i așa, textul dintre ghilimele? Schimbarea unei denumiri de instituție și a subordonării ei o fi, într-adevăr, o nouă organizare?

Comunicatul guvernului se referă pe larg la protestul "Tineretului liber". În opinia guvernului transformarea Editurii "Presa liberă", succesoare a fostei Edituri "Scînteia", dintr-o instituție de stat într-o persoană juridică

(continuare în pag. a III-a)

BRAVOS, PRIMĂRIE I (II)

Făcîră ce făcîră domnia de la primărie (cum făcîră asta e secret de serviciu), dar în casele oamenilor (citește apărătamente) e mai frig ca în alții, cînd, se știe, "odiosul" ne obligă să dormim îmbrăcați în paltoane, motiv pentru care și-a tras — și pe bună dreptate — acuzația de genocid. Acum, nu că am vrea să facem o paralelă între "odios" și mint-dictatorii care comandă roblenetelor de la centralele termice — apropierea ar fi totuști forțată —, dar o promisiune putem face: vom publica numele și fotografiile caselor în care se lăfăiesc adevăratii responsabili cu incîlzarea apartamentelor de bloc. Făcînd acest lucru, îi vom acuza — simbolic, desigur — în fața opiniei publice de continuarea politiciei de genocid. Să vedem dacă le dă mină! (R. Kamla)

Prin cîteva tablouri autumnale, fotoreporterul nostru mirat de rapsodia tristă a toamnei noastre Fred Nuss îl reinventează, pentru o clipă, pe poetul Topirceanu, el însuși

